

RUBBERBUTT 2018 – VRIJDAG 22 JUNI

Door The Marshall (Jos) - Na een paar jaar afwezigheid werd er weer eens een Rubberbutt georganiseerd!! Gerrit gaf de voorzet en al snel stond er een datum vast.

De route (we hebben er wel wat op voorraad) werd uit het magazijn getrokken en was snel klaar. Op donderdagavond verzamelen in Heerlen bij camping Indenhof en onder het genot van een **pilsje** (of 2..3..) werd de boel nog eens doorgesproken.

De opkomst was magertjes, maar het plezier en de zin niet minder! De deelnemers : Gerrit, Han, Chris, Rian, Sjon (vriend van Rian) en ondergetekende.

Hoofdprobleem was de afstand die we gingen rijden.. Minder als 750 km was volgens sommigen geen Rubberbutt, maar na wat overleg en biertjes werd besloten om voor een route van **ongeveer 640 km** te gaan en zo weinig mogelijk België te doen. 😊

Ontbijt om 07.00 uur en om 08.00 uur wegwezen. Ik heb lekker in mijn eigen nestje geslapen en de rest een kamertje bij Maurice. Vrijdag ochtend om 07.50 uur stond ik volgetankt en klaar om te vertrekken gereed op de camping.

Ik had mijn "herfstpak" aangetrokken, want het was **koud !!**

De een na de ander kwam tevoorschijn met een gezicht als een smiley, ze hadden er zin in. Om 08.00 uur stond het spul klaar om te vertrekken, werd nog een fotootje voor het nageslacht gemaakt en weg waren we.

Eerst maar eens even over de snelweg naar het speelterrein, te weten de Eifel. Ik had besloten om voorop te rijden en vooral in het begin van de Eifel het tempo wat te drukken i.v.m. controles. Zou toch zonde zijn als we alweer een rijbewijs moesten afgeven!!

Naarmate we wat vorderden daalde niet alleen de gevoelstemperatuur, maar steeg ook de behoefte aan warmte, het was berekoud!

De handvat verwarming stond op stoken en nog was "alles" bevroren.

Duss tijd voor een bakkie met wat lekkers. **Sjon was jarig** die dag en nam de rekening voor zich, waarvoor nogmaals dank. Maar ja, als je op je verjaardag op een BMW met de ARA op stap mag, daar moet wat tegenover staan.

Snel naar binnen een achter het raam van het zonnetje genieten. Het leken wel 6 hagedissen, met de handen om de koffiekop.

Toen de boel weer wat opgewarmd was werd het hele spul weer aangetrapt. Mijn Truus had die dag niet zo'n zin en stopte na 500 m met de route, dus Rian voorbij gezwaaid en aanvallen die resterende 500 km.

Samen met het tempo ging ook de temperatuur langzaam omhoog. Via kleine weggetjes en grote slingers kwamen we in de buurt van de Nurburgring waar de Duitsers de 1e omleiding hadden gepland, geen probleem, rijden we toch een stukje extra, des te meer reden om gas te geven.

Rij ik achter Rian aan, haakse bocht naar links, wat verschijnt er??

Een trekker met oplegger en ernaast 2 personenwagens achter elkaar.

Nou, dan krijg je toch even een "kringspiermomentje" kan ik je vertellen.

Gelukkig lette iedereen op, de 1e auto kon nog net voor de vrachtwagen komen, de 2e gooide zijn anker uit en kroop met het schaamrood op de kaken achter de oplegger.

Er werd flink getoeterd en "vriendelijk" gezwaaid naar iedereen en ff later leek het wel of er niets gebeurd was

De route liep richting **Mosel**, waar ik het bordje Bullay ontdekte en meteen weer aan het **Hexenhaus** moest denken (wie er ooit geweest is vergeet het nooit meer)

Rond 14.00 uur werd het tijd voor de lunch, nette plek gevonden, het eten was vooral **zoutttttt**, maar warm en voldoende. Gerrit kreeg zowaar een dipje, zoals Rob altijd zegt, neem de lunch niet te groot anders KAK je in!!

Uurtje verder en opstappen maar weer, we moesten nog een stukkie. Richting Bittburg dan maar en vandaar mijn 2e heimat in (Luxemburg)

Eerst ff tanken, het blijven Ollanders, en verder de binnenlanden in. Zo lang als de bochten in Duitsland zijn, zo krap zijn ze soms in Luxemburg.

Heerlijk, perfect wegdek en schraeglage bij lage snelheid, en ik zweer het, kwam zelfs op een stuk waar ik nog niet geweest was! Maar ja, aan al het mooie komt een einde, wordt er nog een keer getankt en rijden we België binnen.

De wegen zijn erbarmelijk, het tempo daalt en de vering wordt soms flink op de proef gesteld.

Je ziet zelden zoveel pekstrepen op een stukje weg als tussen Amel en Robertville

Kon nog net om een bult van ruim 10 cm heen, kijk in mijn spiegel en zie Rian uit het zadel vliegen. Kon het niet onderdrukken en schoot in de lach. Gelukkig heeft niemand het gezien.

Uiteindelijk via Eupen weer normale wegen op, stukkie Autobahn, en op naar Heerlen. Mooie rit gehad, geen accidentjes en iedereen was het ermee eens, 650km was voldoende.

Maurice had wat **pfefferschnitzels** voorbereid en met een drankje erbij ging dat er goed in!

Rond 21.00 uur ben ik naar huis gereden en om half 11 ging het lampje uit, zeer inspannende dag maar zeker de moeite waard.

Jammer dat er geen 30 man/vrouw meer bij elkaar te krijgen zijn, maar wie weet, volgend jaar!!

Iedereen bedankt en see you!!

Jos/The Marshall

Quote van de dag: "...het leek soms laagvliegen met Rian Air!"